

talte — muligvis har jeg jo opfattet ham forkert, og i saa Fald beder jeg den høitærede Finantsminister om at undskylde mig, men jeg kan dog ikke tro, at jeg har opfattet ham urigtig, naar jeg mener, at han, som sagt, idag endnu stærkere end igaar udtalte —, at den nuværende Regjerings Medlemmer under en vis Eventualitet ikke vilde fuldføre det omhandlede Arbejde.

Jeg skal ikke nu paa nogen vidtloftig Maade komme tilbage til Spørgsmaalet om Gæbjerg Gavn, men der er dog et lille Punkt med Hensyn til det, som jeg endnu maa til-lade mig at berøre. Den høitagede Finantsminister har, saavidt jeg har opfattet ham rigtig, den Anskuelse, at den ærede 2den Lands-thingsmand for 9de Kreds (Gstrup) ved den Fremgangsmaade, som han i sin Tid anvendte, da han afsluttede Kontrakten om det nævnte Arbejdes Udførelse, egentlig har fulgt en lig-nende Opfattelse, som den ærede Minister nu gjør gjældende om, at Tidsfristen i Loven af 24de April 1868 ikke er forbindende. Og jeg maa, hvad dette Punkt angaar, i en vis Henseende give den høitagede Minister fuld-kommen Ret. Jeg tror ogsaa, at der i Grund-den laa det samme Raisonnement, til Grund for min ærede Vens Fremgangsmaade dengang som det, hvortil den ærede Minister nu støtter sig. Men i hvor stor en Afgørelse, ja, jeg kan sige Høiagtelse, jeg end nærer for min ærede Ven for 9de Kreds, og hvor stærk en Jurist han end i Virkeligheden er, naget han ikke har juridisk Dannelselse, saa maa jeg dog tilstaa, at jeg ikke kan anse ham for en saadan Au-toritet, at den Fremgangsmaade, som han har anvendt, paa nogen Maade skulde kunne paa-beraabes som en autentisk Fortolkning. Han har erklæret, at han meget gjerne vilde paatage sig det Anvar, der var forbundet med hin Fremgangsmaade, og jeg nærer naturligvis ingen Tvivl om, at den nuværende Regjerings ogsaa vil gjøre det Samme for sit Vedkom-mende. Men jeg har dog troet det rigtig at fremhæve, at den høie Regjerings ikke maa tro i den Omstændighed, at den ærede 2den Lands-thingsmand for 9de Kreds har anvendt den omtalte Fremgangsmaade, at kunne finde end-ogsaa blot et lille bitte Argument for, at det

virkelig skulde være lovligt og rigtigt, om det nu undlod at bygge de vestjydske Jernbaner.

Finantsministeren: Det ærede Med-lem, der nu havde Ordet, anførte ikke aldeles rigtig, hvad den ærede 2den Landsthingsmand for 9de Kreds (Gstrup) havde sagt, og som jeg havde svaret paa. Jeg vil bede det ærede Medlem om at tage Udtalelserne for sig, saa snart de forelægges trykte, og han vil da erfare, at det, hvorpaa jeg svarede, som sagt, var noget ganske Andet end det, som det ærede Medlem nys anførte. — Foraaavd det ærede Medlem dernæst paaberaabte sig Indenrigs-ministerens tidligere Udtalelser under en an-den Sag i det andet Thing, da maa jeg sige, at de citerede Udtalelser af Indenrigsministe-ren vare fuldkomment korrekte og i fuld Over-ensstemmelse med Regjeringsens øvrige Med-lemmers Opfattelse. Der kan ikke siges, den Gang de fremkom, at have foretægget, og der foretægter heller ikke nu nogensomhelst finant-siel Nødvendighed for at fravige den Tanke, at fuldføre de vest- og sydjydske Baner til 1ste Juli 1874. Det har jeg jo netop ogsaa selv erklæret flere Gange, saavel i det andet Thing som her under denne Forhandling. Og det stemmer ogsaa meget vel med det paaberaabte, af mig givne Svar, som det ærede Medlem har hørt og opfattet fuldkommen rigtig. Naar han vil lægge nogle Mærke til, hvorledes Spørgsmaalet var stillet, vil han se, at mit Svar var foret.

Fischer: Det ærede 1ste Medlem for Kjø-benhavn (Madvig) udtalte for lidt siden et Duffe om, at Finantslovsforlagets 2den Be-handling maatte blive udsat indtil videre, og jeg har kun taget Ordet, fordi jeg vilde anse det for uheldigt, om denne Udtalelse ikke fandt nogen Modsigelse, inden 1ste Behandling af denne Sag sluttedes. Jeg tror, at det tør anses for givet, at det vilde være noget ganske Ualmindeligt, om dette Thing udtalte Duffet om, at Finantslovsforlagets endelige Behand-ling blev udsat paa ubestemt Tid og navnlig blev udsat til efter Afgjørelsen af et Forslag, som for Tiden foretægter i det andet Thing, og det saa meget mere, som jeg maa tilstaa,